

Bilag 1

Sølovsudvalgets bemærkninger til de foreslåede bestemmelser i lovforslagets kapitel 13 og 14, jf. betænkning nr. 1215 om befording af gods

Kapitel 13: Stykgodstransport

Almindelige bemærkninger

De centrale bestemmelser i det foreslåede nye 13. kapitel om stykgodstransport handler om transportørens såkaldte transportansvar, og reglerne findes i de foreslåede §§ 274-289. Reglerne om transportansvaret er de regler, der regulerer, hvorvidt og i hvilket omfang transportøren (i den gældende sølov benævnt »bortfragteren«) er ansvarlig for det økonomiske tab, som lasteejeren lider ved tab af eller skade på gods eller ved forsinkelse opstået, mens godset var i bortfragterens varetægt. Udgangspunktet findes i den gældende sølovs § 101. De nærmere ansvarsregler findes i sølovens §§ 118 ff.

Til §§ 251-311:

Til § 251. Definitioner

Fragtaftalens parter mv. I konsekvens af ovenstående anvendes i nærværende kapitel om stykgodstransport ikke sølovens udtryk »bortfragter«, »underbortfragter« og »befragter«. Disse begreber er her reserveret for tilfælde, hvor der er tale om en skibscentreret befragtningsaftale (dvs. hel- eller delbefragtning, jf. kapitel 14). For stykgodstransports vedkommende vil derimod blive anvendt udtrykkene »transportør«, »undertransportør« og »aflaster«.

Udtrykket »transportør« anvendes om den, som påtager sig at gennemføre en transport.

»Undertransportør« er defineret som den, der i henhold til aftale med transportøren udfører transporten eller en del af denne.

Med den foreslåede definition af »undertransportør« angives, at en anden udfører transporten efter aftale med »transportøren«. Hermed er det ikke hensigten at indskrænke anvendelsesområdet til alene at vedrøre direkte aftaler med den kontraherende transportør om at ud-

føre transporten i hans sted. Også den, som har fået en sådan opgave af f.eks. en »undertransportør« omfattes af definitionen.

Den »transportør« eller »undertransportør«, der faktisk gennemfører hele eller dele af transporten, kalde også »udførende transportør«. I forbindelse med sølovsændringerne i 1973 indførtes en bestemmelse (§ 123), som regulerer ansvaret, når en anden transportør, end den, som har indgået transportaftalen (den kontraherende transportør), er udførende transportør. I nærværende kapitels §§ 285-287 er medtaget særlige regler om ansvar i forbindelse med transport, hvor både en kontraherende og udførende transportør medvirker. Disse regler svarer i det væsentlige til den gældende regel i sølovens § 123.

Den anden part i transportaftalen kaldes »afsenderen«. Den, der faktisk afleverer godet til transport med henblik på, at transportøren skal tage sig af det, kaldes »aflasteren«. Aflasteren står uden for selve transportaftalen. Behov for et særskilt udtryk til at betegne den, som faktisk afleverer godset, begrundes i, at det ikke altid er transportørens kontraktspart, der står for dette. Det kan f.eks. være køberen af en vare, som skal sørge for lastrum, som derfor anvender egne folk, eller benytter sig af en udenforstående speditør.

Haag-Visby-reglerne definerer ikke »afsender«/»befragter« (»shipper«), medens Hamburg-reglerne indeholder en definition af »shipper«. Denne definition er imidlertid på grund af det besvær, man under konventionsarbejdet havde med at nå til enighed på dette punkt, gjort så bred, at den både omfatter »afsender« og »aflaster«. Det fremgår af det ovennævnte, at det er vigtigt at have en klar definition af henholdsvis »afsender« forstået som »transportørens« kontraktspart og af »aflaster«, forstået som den, der leverer godset. Hamburg-reglernes definition af »shipper« kan derfor ikke direkte anvendes.